

Осадчий В.І.,

завідувач кафедри правосуддя Державного університету інфраструктури та технологій, доктор юридичних наук, професор

Щодо строків погашення судимості у випадках засудження особи до основного покарання у виді штрафу за злочини різного ступеня тяжкості

На практиці виникають запитання щодо строків погашення судимості у випадках засудження особи до основного покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та до основного покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за злочини різного ступеня тяжкості. А конкретно — за таких умов з чого виходити при обчисленні строків погашення судимості: з призначеного покарання у виді штрафу чи з тяжкості вчиненого злочину?

Так, згідно вироку¹ громадянка засуджена за ч. 2 ст. 258 КК (із застосуванням ст. 69 КК) до основного покарання у виді штрафу в розмірі три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Штраф сплачений у вересні 2016 р.

Через рік постало питання – за умови невчинення нового злочину погашена судимість в даному випадку чи ні?

Раз особа **засуджена** до основного покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, то, відповідно до п. 5 ст. 89 КК, **такими, що не мають судимості**, визнаються: особи, **засуджені до основного покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян**, позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт або арешту, **якщо вони протягом року з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину**.

Ключовим моментом в наведеному законодавчому положенні – є **факт засудження особи до основного покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян**.

Виходить, що для розглядуваного випадку питання наявності чи відсутності судимості вирішується на користь засудженої особи. Інакше кажучи, судимість даної громадянки погашена.

Разом з тим, не можемо не зауважити, що за злочин, відповідальність за вчинення якого передбачена ч. 2 ст. 258 КК, покарання передбачено позбавленням волі на строк від 7 до 12 років з конфіскацією майна або без такої. Згідно з ч. 5 ст. 12 КК, це — особливо тяжкий злочин.

В п. 9 ст. 89 КК **такими, що не мають судимості**, визнаються: особи, **засуджені до позбавлення волі** або основного покарання у виді штрафу **за особливо тяжкий злочин**, якщо вони протягом восьми років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину.

Як зазначалось, злочин, відповідальність за вчинення якого передбачена ч. 2 ст. 258 КК, є **особливо тяжким**. Висновок напрашується сам по собі: якщо особа засуджена за особливо тяжкий злочин, то, виходячи з положень п. 9 ст. 89 КК, судимість громадянки, про яку йде мова, буде погашена за належних умов через 8 років.

Як бачимо, наявні два висновки щодо погашення судимості, які ґрунтуються на наведених положеннях КК, проте конкурують між собою. Таке становище обумовлено змінами до КК законом № 4025-VI від 11 листопада 2011 р., внесеними, зокрема, до ст. 12, 53, 89 КК.

Виходом з подібних ситуацій є упорядкування на законодавчому рівні відповідних положень КК.